

31992R2082

24.7.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 208/9

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2082/92**z dnia 14 lipca 1992 r.****w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja, przetwórstwo i dystrybucja produktów rolnych i środków spożywczych odgrywają ważną rolę w gospodarce Wspólnoty;

w kontekście reorientacji wspólnej polityki rolnej należy udzielić poparcia zróżnicowaniu produkcji rolnej; promocja specyficznych produktów mogłaby przynieść gospodarce wiejskiej liczące się korzyści, w szczególności na obszarach mniej uprzywilejowanych oraz w regionach oddalonych, zarówno poprzez poprawę dochodów rolników, jak i zatrzymanie ludności wiejskiej na tych obszarach;

w kontekście wprowadzenia rynku wewnętrznego środków spożywczych podmioty gospodarcze powinny dysponować odpowiednimi instrumentami w celu podniesienia wartości rynkowej ich produktów przy równoczesnym zapewnieniu konsumentom ochrony przed stosowaniem niewłaściwych praktyk, a także zagwarantowaniu prowadzenia uczciwego handlu;

zgodnie z rezolucją Rady z dnia 9 listopada 1989 r. w sprawie przyszłych priorytetów dla ożywienia polityki ochrony konsumentów ⁽⁴⁾ pod uwagę należy wziąć stale rosnące wymagania konsumentów, jeśli chodzi o jakość i informację dotyczącą sposobów i metod używanych w produkcji i w przetwórstwie środków spożywczych, a także ich specyficznych cech; biorąc pod uwagę różnorodność produktów na rynku oraz obfitość informacji na ich temat, konsument w celu dokonania lepszego wyboru musi dysponować jasną i wyczerpującą informacją dotyczącą specyficznego charakteru środków spożywczych;

dobrowolny system oparty na normatywnych kryteriach pomoże osiągnąć te cele; system taki, umożliwiający producentom rozpowszechnienie na obszarze całej Wspólnoty informacji o jakości środka spożywczego, musi gwarantować, że wszelkie odniesienia, które mogą być poczynione w handlu w stosunku do niego, są uzasadnione;

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 6.2.1991, str. 4 oraz Dz.U. C 71 z 20.3.1992, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. C 326 z 16.12.1991, str. 40.

⁽³⁾ Dz.U. C 40 z 17.2.1992, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 294 z 22.11.1989, str. 1.

niektórzy producenci chcieliby, aby wartość rynkowa produktów rolnych lub środków spożywczych wywodziła się z ich specyficznego charakteru, ponieważ odróżniają się one wyraźnie od innych produktów rolnych lub środków spożywczych ich naturalnymi cechami, dlatego, w celu zapewnienia ochrony konsumentów, poświadczony specyficzny charakter powinien być poddany kontroli;

biorąc pod uwagę specyficzny charakter takich produktów lub środków spożywczych, należy przyjąć szczególne przepisy uzupełniające zasady etykietowania określone w dyrektywie Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi końcowemu ⁽⁵⁾, a w szczególności przewidzieć wzmiankę, a gdzie właściwe symbol wspólnotowy, towarzyszące nazwie handlowej takich produktów lub środków spożywczych i informujące konsumenta o tym, że chodzi o produkt lub środek spożywczy mający poświadczony specyficzny charakter;

aby zagwarantować to, że produkty rolne i środki spożywcze niezmiennie będą utrzymywały ich poświadczony specyficzny charakter, grupy producentów muszą same zdefiniować specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego w specyfikacji produktu, jednakże zasady zatwierdzania organów inspekcyjnych odpowiedzialnych za kontrolę specyfikacji produktu muszą być jednolite dla całej Wspólnoty;

aby zapobiec nieuczciwej konkurencji, każdy producent musi móc używać zarejestrowanej nazwy handlowej wraz ze szczegółami oraz, gdzie właściwe, symbolu wspólnotowego lub nazwy handlowej zarejestrowanej jako taka, tak długo, jak produkt rolny lub środek spożywczy, który produkuje lub przetwarza, spełniają wymogi stosownej specyfikacji i zostały zatwierdzone przez wybrany przez niego organ inspekcyjny;

należy przewidzieć przepisy zezwalające na handel z państwami trzecimi oferującymi równoważne gwarancje, jeśli chodzi o wydawanie i kontrolę na ich terenie świadectw specyficznego charakteru;

jeśli te świadectwa mają stać się atrakcyjne dla producentów i wiarygodne dla konsumentów, to wzmianki odnoszące się do specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego muszą uzyskać ochronę prawną i podlegać oficjalnej kontroli;

⁽⁵⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1, ostatnio zmienione przez dyrektywę 91/72/EWG (Dz.U. L 42 z 15.2.1991, str. 27).

powinna zostać przewidziana procedura w celu ustanowienia ścisłej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach komitetu regulacyjnego powołanego do tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustala zasady, na podstawie których wspólnotowe świadectwo specyficznego charakteru może być wydane dla:

- produktów rolnych wymienionych w załączniku II do Traktatu przeznaczonych do spożycia przez człowieka,
- środków spożywczych wymienionych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Załącznik może zostać zmieniony zgodnie z procedurą określoną w art. 19.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych szczególnych przepisów wspólnotowych.

3. Dyrektywa Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1989 r. ustalająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i uregulowań technicznych⁽¹⁾ nie ma zastosowania do świadectw specyficznego charakteru, które podlegają niniejszemu rozporządzeniu.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „specyficzny charakter” oznacza cechę lub zespół cech, które w sposób klarowny odróżniają produkt rolny lub środek spożywczy od podobnych im produktów lub należących do tej samej kategorii.

Prezentacji produktu rolnego lub środka spożywczego nie traktuje się jako cechy w znaczeniu pierwszego podpunktu.

Specyficzny charakter nie może być ograniczony do jakościowego lub ilościowego składu lub sposobu produkcji ustalonego w ustawodawstwie krajowym lub prawodawstwie Wspólnoty, w standardach ustalonych przez czynniki odpowiedzialne za standaryzację lub w dobrowolnych standardach; jednakże zasady tej nie stosuje się tam, gdzie wyżej wspomniane ustawodawstwo lub standardy zostały stworzone celem określenia specyficznego charakteru produktu;

2. „grupa” oznacza każde stowarzyszenie, niezależnie od jego formy prawnej lub składu, producentów i/lub przetwórców, których dotyczy taki sam produkt rolny lub środek spożywczy. Inne zainteresowane strony mogą brać udział w pracach takiej grupy;

3. „świadectwo specyficznego charakteru” oznacza uznanie przez Wspólnotę specyficznego charakteru produktu poprzez jego rejestrację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.92, str. 1.

Artykuł 3

Komisja zakłada rejestr i zarządza rejestrem świadectw specyficznego charakteru, w którym będą wymienione nazwy produktów rolnych i środków żywnościowych, których specyficzny charakter został uznany na poziomie Wspólnoty oraz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Rejestr rozróżnia nazwy określone w art. 13 ust. 1 oraz te określone w art. 13 ust. 2.

Artykuł 4

1. Aby znaleźć się w rejestrze określonym w art. 3, produkt rolny lub środek spożywczy musi być albo produkowany przy użyciu tradycyjnych surowców, albo charakteryzować się tradycyjnym składem lub sposobem produkcji i/lub przetwórstwa odzwierciedlającym tradycyjny sposób produkcji i/lub przetwórstwa.

2. Do wpisu do rejestru nie zostaną dopuszczone produkty rolne lub środki spożywcze, których specyficzny charakter związany jest z:

- a) jego miejscem pochodzenia lub geograficznym pochodzeniem;
- b) wyłącznie z zastosowaniem technologicznej innowacji.

Artykuł 5

1. W celu zarejestrowania nazwa musi:

- być sama w sobie specyficzna, lub
- wyrażać specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego.

2. Nazwa odzwierciedlająca specyficzny charakter, określona w ust. 1 tiret drugie, nie może zostać zarejestrowana, jeżeli:

- odnosi się tylko do twierdzeń natury ogólnej używanych dla grupy produktów rolnych lub środków spożywczych lub do tych ustalonych przez specyficzne ustawodawstwo Wspólnoty,
- jako taka wprowadza w błąd, w szczególności nazwa, która odnosi się do oczywistych cech produktu, nie koresponduje ze specyfikacją lub też z oczekiwaniami konsumenta z punktu widzenia charakterystyki produktu.

3. W celu zarejestrowania specyficzna nazwa określona w ust. 1 tiret pierwsze musi być tradycyjna i zgodna z przepisami krajowymi lub ustalona zwyczajowo.

4. Używanie nazw geograficznych uprawnia się w nazwach nieobjętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. dotyczącym ochrony znaków geograficznych i określania pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1.

Artykuł 6

1. W celu korzystania ze świadectwa specyficznego charakteru produkt rolny lub środek spożywczy muszą odpowiadać specyfikacji produktu.
2. Specyfikacja produktu zawiera co najmniej:
  - nazwę w znaczeniu art. 5, w jednym lub w kilku językach,
  - opis metody produkcji, włączywszy pochodzenie i cechy surowca i/lub składników użytych i/lub metody przyrządzenia produktu rolnego lub środka spożywczego odnoszące się do jego specyficznego charakteru,
  - aspekty umożliwiające ocenę tradycyjnego charakteru, w znaczeniu art. 4 ust. 1,
  - opis cech produktu rolnego lub środka spożywczego przedstawiający jego główne właściwości fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne i/lub organoleptyczne, które odnoszą się do specyficznego charakteru,
  - minimalne wymagania oraz procedury kontroli, którym podlega specyficzny charakter.

Artykuł 7

1. Jedynie grupa ma prawo do ubiegania się o rejestrację specyficznego charakteru produktu rolnego lub środka spożywczego.
2. Podania o rejestrację zawierające specyfikację produktu składa się właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym dana grupa została ustanowiona.
3. Właściwy organ przekazuje podanie Komisji, jeżeli uważa, że wymogi określone w art. 5 i 6 zostały spełnione.
4. Nie później niż w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie opublikują szczegółowe dane na temat powołanych przez nie właściwych organów oraz poinformują o tym Komisję.

Artykuł 8

1. W ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania podania, określonego w art. 7 ust. 3, Komisja przekazuje innym Państwom Członkowskim przetłumaczone podanie o rejestrację.

Bezwzględnie po przekazaniu przetłumaczonego podania, o którym mowa w pierwszym podpunkcie, Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* główne punkty podania przekazanego przez właściwy organ, określony w art. 7, oraz, w szczególności, nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego, zgodnie z art. 6 ust. 2 tiret pierwsze.

2. Właściwe organy Państw Członkowskich gwarantują, że wszystkie osoby, które mogą wykazać uzasadnione interesy ekonomiczne, mają prawo do skonsultowania podania, o którym mowa w ust. 1. Ponadto oraz zgodnie z zasadami obowiązującymi w Państwach Członkowskich wymienione właściwe organy mogą przewidzieć dostęp innych stron posiadających uzasadniony interes.

3. W terminie pięciu miesięcy od daty publikacji, o której mowa w ust. 1, każda osoba fizyczna lub prawna, której w sposób uzasadniony dotyczy rejestracja, może sprzeciwić się zamierzonej rejestracji poprzez wysłanie należycie uzasadnionego oświadczenia właściwym organom Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania lub statutową siedzibę.

4. Właściwe organy Państw Członkowskich podejmują niezbędne środki w celu wzięcia pod uwagę oświadczenia, określonego w ust. 3. Państwa Członkowskie mogą także przedstawić swój sprzeciw z własnej inicjatywy.

Artykuł 9

1. Jeżeli w terminie sześciu miesięcy nie wpłynie do Komisji żaden sprzeciw, Komisja wprowadzi do rejestru określonego w art. 1 główne punkty określone w art. 8 ust. 1, a następnie opublikuje je w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. W przypadku złożenia sprzeciwów Komisja, w terminie trzech miesięcy, zwróci się do Państw Członkowskich o zawarcie porozumienia między nimi zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami w ciągu trzech miesięcy. Jeżeli:

a) takie porozumienie dojdzie do skutku, zainteresowane Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wszystkich czynnikach, które pozwoliły na osiągnięcie porozumienia, oraz o opiniach wnioskodawcy i wnoszącego sprzeciw. Jeżeli otrzymana informacja, zgodnie z art. 6 ust. 2, nie jest zmieniona, to Komisja podejmie działania zgodnie z powyższym ust. 1. W przeciwnym razie Komisja od nowa rozpocznie procedury ustalone w art. 8;

b) porozumienie nie dojdzie do skutku, Komisja decyduje o rejestracji zgodnie z procedurą określoną w art. 19. Jeżeli zostanie podjęta decyzja o zarejestrowaniu specyficznego charakteru, Komisja działa zgodnie z powyższym ust. 1.

Artykuł 10

1. Każde Państwo Członkowskie może przedstawić swoją opinię, że kryterium określone w specyfikacji produktu rolnego lub środka spożywczego objęte wspólnotowym świadectwem specyficznego charakteru nie jest już spełniane.

2. Państwo Członkowskie określone w ust. 1 przedstawia swoje obserwacje zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu. Zainteresowane Państwo Członkowskie bada otrzymaną skargę i informuje Państwo Członkowskie, które tę skargę wniosło, o wnioskach oraz o wszelkich podjętych środkach.

3. W przypadku powtarzających się nieprawidłowości oraz braku dojścia do porozumienia przez Państwa Członkowskie należycie uzasadnione podanie musi zostać wysłane do Komisji.

4. Komisja bada podanie w drodze konsultacji z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi. Tam, gdzie stosowne, Komisja podejmuje niezbędne kroki zgodnie z procedurą określoną w art. 19.

Artykuł 11

1. Państwo Członkowskie może, na żądanie grupy mającej siedzibę na jego terytorium, żądać wprowadzenia poprawki do specyfikacji produktu.

2. Komisja gwarantuje, że żądanie poprawki oraz referencje wnioskodawcy będą opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Artykuł 8 ust. 2, 3 i 4 stosuje się.

Właściwe organy Państwa Członkowskiego gwarantują, że każdy producent i/lub przetwórcza stosujący specyfikację produktu, dla której poprawka została zgłoszona, jest poinformowany o publikacji.

3. W terminie trzech miesięcy, licząc od dnia publikacji określonej w ust. 2, każdy producent i/lub przetwórcza stosujący specyfikację produktu, dla którego wniesienie poprawki zostało zgłoszone, może skorzystać z przysługującego mu prawa do ochrony wstępnej specyfikacji produktu poprzez przesłanie oświadczenia właściwym organom Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę statutową, które następnie przekazują je razem ze swoimi uwagami, jeśli to stosowne, Komisji.

4. Jeżeli w terminie czterech miesięcy, licząc od dnia publikacji przewidzianej w ust. 2, żaden sprzeciw lub oświadczenie określone w ust. 3 nie wpłynęło do Komisji, Komisja wprowadzi żadaną poprawkę do rejestru określonego w art. 3 i opublikuje ją w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

5. Jeżeli do Komisji wpłynie sprzeciw lub oświadczenie określone w ust. 3, poprawka nie zostanie wprowadzona do rejestru. W takim przypadku grupa żądająca, określona w ust. 1, może ubiegać się o nowe świadectwo specyficznego charakteru zgodnie z procedurą określoną w art. 7–9.

Artykuł 12

Zgodnie z procedurą określoną w art. 19 Komisja może określić symbol wspólnotowy, który może być używany przy etykietowaniu, prezentacji i reklamowaniu produktów rolnych

lub środków spożywczych posiadających wspólnotowe świadectwo specyficznego charakteru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 13

1. Od daty publikacji przewidzianej w art. 9 ust. 1 nazwa określona w art. 5 razem ze wzmianką określoną w art. 15 ust. 1 oraz tam, gdzie to stosowne, symbolem wspólnotowym określonym w art. 12 jest zastrzeżona dla produktu rolnego lub środka spożywczego odpowiadającego opublikowanej specyfikacji produktu.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 sama nazwa jest zastrzeżona dla produktu rolnego lub środka spożywczego odpowiadającego opublikowanej specyfikacji produktu, w przypadku gdy:

a) w swoim wniosku o rejestrację zażądała tego grupa zgłaszająca;

b) procedura określona w art. 9 ust. 2 lit. b) nie wykazuje, że użycie nazwy jest zgodne z prawem, uznane i ekonomicznie znaczące dla podobnych produktów rolnych i środków spożywczych.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostaną stworzone struktury kontrolne, których zadaniem będzie zagwarantowanie, że produkty rolne i środki spożywcze posiadające świadectwo specyficznego charakteru spełniają kryteria ustalone w specyfikacji.

2. Struktura kontrolna może składać się z jednego lub więcej wyznaczonych czynników inspekcyjnych i/lub też prywatnych zespołów zatwierdzonych dla tego celu przez Państwo Członkowskie. Państwa Członkowskie prześlą Komisji listy zatwierdzonych czynników i/lub zespołów, a także listę ich uprawnień. Komisja opublikuje tę informację w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

3. Wyznaczone czynniki inspekcyjne i/lub prywatne zespoły muszą przedstawić odpowiednie gwarancje zapewniające obiektywność i bezstronność w podejściu do wszystkich producentów lub przetwórców, którzy podlegają ich kontroli, a także muszą zagwarantować, że wykwalifikowany personel będzie stale do ich dyspozycji oraz że mają dostęp do środków koniecznych do prowadzenia kontroli produktów rolnych i środków spożywczych posiadających wspólnotowe świadectwa specyficznego charakteru.

Jeżeli struktury kontrolne w trakcie przeprowadzania niektórych kontroli będą korzystały z usług innych organów kontrolnych, organy te muszą przedstawić takie same gwarancje.

Zatrudnienie innych organów nie zmienia faktu, że wyznaczone czynniki inspekcyjne i/lub zatwierdzone zespoły prywatne będą nadal odpowiedzialne za kontrolę.

4. Jeżeli wyznaczone czynniki kontrolne i/lub zatwierdzone zespoły prywatne Państwa Członkowskiego zdecydują, że dany produkt rolny lub środek spożywczy posiadający świadectwo specyficznego charakteru wydane przez to Państwo Członkowskie nie spełnia kryteriów specyfikacji, podejmą one niezbędne kroki w celu zagwarantowania, że niniejsze rozporządzenie jest przestrzegane. Poinformują one Państwo Członkowskie o podjętych działaniach w przeprowadzaniu inspekcji. Zainteresowane strony muszą być poinformowane o wszystkich podjętych decyzjach.

5. Państwo Członkowskie musi odwołać zatwierdzenie czynników inspekcyjnych, jeżeli kryteria określone w ust. 2 i 3 przestały być spełniane. Poinformuje ono o tym fakcie Komisję, która opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* poprawioną listę wyznaczonych czynników.

6. Państwa Członkowskie przyjmują środki konieczne do zagwarantowania, że producent, który stosuje się do niniejszego rozporządzenia, ma dostęp do systemu kontroli.

7. Koszty inspekcji ustalonych w niniejszym rozporządzeniu ponoszą użytkownicy świadectw specyficznego charakteru.

Artykuł 15

1. Tylko producenci stosujący się do zarejestrowanych specyfikacji produktu mogą korzystać:

- ze wskazówek, które zostaną określone zgodnie z procedurami ustalonymi w art. 19,
- tam, gdzie to stosowne, z symbolu Wspólnoty, i
- z zarejestrowanej nazwy, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 2.

2. Producent używający po raz pierwszy po rejestracji nazwy zastrzeżonej stosownie do art. 13 ust. 1 lub 2, nawet jeśli jest członkiem grupy, która zgłosiła pierwsze podanie, niezwłocznie poinformuje o tym fakcie desygnowane władze kontrolne lub czynniki Państwa Członkowskiego, na terenie którego założył przedsiębiorstwo.

3. Zanim produkt ukaże się na rynku, desygnowane władze lub czynniki kontrolne sprawdzą, czy producent stosuje się do opublikowanej informacji.

Artykuł 16

Bez uszczerbku dla umów międzynarodowych niniejsze rozporządzenie będzie stosowane do produktów rolnych i środków spożywczych pochodzących z państw trzecich, pod warunkiem że państwo trzecie:

- jest w stanie udzielić gwarancji identycznych lub równoważnych do tych ustalonych w art. 4 i 6,
- ma umowy kontrolne równoważne do tych określonych w art. 14,

- jest przygotowane do udzielenia zabezpieczeń równoważnych do tych, jakie są dostępne w krajach Wspólnoty dla odpowiadających produktów rolnych lub środków spożywczych pochodzących z krajów Wspólnoty i posiadających wspólnotowe świadectwo specyficznego charakteru.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie podejmą konieczne środki gwarantujące ochronę prawną przed niewłaściwym lub wprowadzającym w błąd użyciem określenia, do którego odnosi się art. 15 ust. 1 i, tam gdzie to stosowne, symbolu wspólnotowego, do którego odnosi się art. 12, oraz przeciwko jakimkolwiek imitacjom nazw zarejestrowanych i zastrzeżonych zgodnie z art. 13.

2. Zarejestrowane nazwy będą chronione przed wszystkimi działaniami prowadzącymi do wprowadzenia w błąd konsumenta, włączywszy między innymi praktyki sugerujące, że produkt rolny lub środek spożywczy posiada świadectwo specyficznego charakteru wydane przez Wspólnotę.

3. Państwo Członkowskie informuje Komisję oraz inne Państwa Członkowskie o wszystkich podjętych przez nie działaniach.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie właściwe środki w celu zagwarantowania, że specyfikacje handlowe używane na poziomie krajowym nie będą mylone z nazwami zarejestrowanymi i zastrzeżonymi zgodnie z art. 13 ust. 2.

Artykuł 19

Komisja jest wspierana przez komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi projekt środków, które mają zostać podjęte. Komitet wydaje swoją w terminie ustalonym przez przewodniczącego zgodnie z pilnością sprawy. Opinię wydaje się większością określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada podejmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub jeśli taka opinia nie została wydana, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek dotyczący środków, jakie mają zostać podjęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty przekazania Radzie Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki przyjmuje Komisja.

Artykuł 20

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 19.

Sprawozdanie dotyczy, w szczególności, konsekwencji stosowania art. 9 i 13.

Artykuł 21

W ciągu pięciu lat, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia wraz ze stosownymi wnioskami.

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dwanaście miesięcy od daty jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Środki spożywcze określone w art. 1 ust. 1:

- piwo,
  - czekolada oraz inne preparaty żywnościowe zawierające kakao,
  - wyroby cukiernicze, chleb, ciasta, ciastka, herbatniki oraz inne wyroby piekarnicze,
  - makaron gotowany lub nie, nadziewany lub nie,
  - dania podgotowane,
  - gotowe sosy/przyprawy,
  - zupy i buliony,
  - napoje z ekstraktów roślinnych,
  - lody (na mleku) oraz lody (na wodzie).
-